Meditaţii sub panou

GIGANŢII, O PROBLEMĂ TOT MAI STRINGENTĂ

A VI-a ediţie a campionatului mondial de baschet a constituit cel mai de seamă eveniment al anului 1970 pentru acest sport. Participarea la această grandioasă competiţie mi-a creat posibilitatea efectuării unui studiu general, ale cărui concluzii nu le pot considera ca definitive.

Ca probleme deosebite prezente în această mare confruntare mondială pot fi considerate aceea a taliei, a apărărilor, a atacului şi a pregătirii antrenorilor, toate interesînd în mod deosebit şi baschetul nostru. Problema taliei jucătorilor nu este, desigur, nouă şi se pare că goana după giganţi a fost declanşată cu ocazia Jocurilor Olimpice din 1952, cînd prezenţa în formaţia americană a lui Lovelet şi Curland (ambii 2,14 m), a lui Koniev şi Korkija în echipa U.R.S.S., a lui Beugnot în Franţa, a lui Mircev la bulgari etc. a dat o anumită amprentă jocului de baschet, care a devenit static, cu fiecare atac minuţios pregătit prin numeroase pase. De atunci, toată lumea s-a preocupat în mod deosebit să depisteze şi să selecţioneze tineri de talie înaltă. Federaţia Internaţională a pierdut, însă, momentul luării unor măsuri prohibitive pentru a stopa această adevărată maladie a baschetului. Azi recunoaşte greşeala, dar nu mai poate face nimic. Mulţi nu s-au rezumat, însă, numai la depistarea şi selecţionarea uriaşilor, ci au trecut şi la pregătirea lor complexă şi ca urmare progresele au devenit evidente. Aceşti giganţi, prezenţi în număr mai mare ca oricînd la Ljubljana, au arătat nu numai înălţime, ci şi calităţi fizice, tehnice şi tactice apropiate de ale celor cu staturi mai mici.

Situaţia s-a prezentat astfel:

Iugoslavia — media primilor 5 jucători: 2,00 m; a echipei: 1,97; 5 jucători peste 2 m.

Brazilia — media primilor 5 jucători: 1,92 m; a echipei: 1,90 m; 3 jucători peste 2 m.

U.R.S.S. — media primilor 5 jucători: 2,00 m; a echipei: 1,98 m; 6 jucători peste 2 m.

Italia — media primilor 5 jucători: 1,96 m; a echipei: 1,94 m; 5 jucători peste 2 m.

S.U.A. — media primilor 5 jucători: 2,00 m; a echipei: 2,00 m — 8 jucători peste 2 m.

Cehoslovacia — media primilor 5 jucători: 2,00 m; a echipei: 1,94 m; 5 jucători peste 2 m.

Uruguay — media primilor 5 jucători: 1,87 m; a echipei 1,91 m.

Simpla enunţare a acestor medii de înălţime poate că nu este atît de semnificativă, dar trebuie precizat că în afara lui Andreev (2,15) şi Kovalenko (2,18) ceilalţi jucători de peste 1,95 s-au mişcat cu aceeaşi uşurinţă cu care aleargă şi cei sub 1,90 m. De altfel, cel mai bun pivot al „mondialelor" a fost Ubiratan (Brazilia) — 1,98, care nu a fost dominat de nici un gigant tocmai datorită calităţilor fizice.

Este drept, că de la aceste medii de înălţime foarte ridicate au făcut excepţie Brazilia şi Uruguay. Excepţiile aduc în discuţie şi situaţia noastră. Să ajungem la o medie de înălţime de 2 m nu este cu putinţă, din două motive: pentru că de la Răducanu şi Novacek (socotiţi, la timpul lor, foarte înalţi) nu ne-am mai preocupat de această problemă şi pentru că astfel de giganţi sînt foarte greu de găsit în rîndurile populaţiei noastre. În această situaţie, soluţia braziliană este singura accesibilă: dezvoltarea calităţilor fizice în aşa măsură încît să diminuăm dificultatea înfruntării giganţilor.

Atacarea problemei o consider necesară, deoarece prezenţa acestor giganţi bine şi complex pregătiţi, ajutaţi şi de unele prevederi ale regulamentului de joc, a început să atragă modificări în tehnica şi tactica jocului, pe care le vom dezbate ulterior.

Alex. POPESCU
antrenor emerit

ÎMPORTANTE MĂSURI LUATE PENTRU ÎMBUNĂTĂŢIREA ACTIVITĂŢII BASCHETULUI NOSTRU

Ieri a avut loc, la sediul C.N.E.F.S., o conferinţă de presă în cadrul căreia a fost prezentată Hotărîrea nr. 632 a Consiliului Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport cu privire la unele măsuri de îmbunătăţire a activităţii Federaţiei române de baschet. În preambulul Hotărîrii se arată că, în urma analizei efectuate de Comitetul Executiv al C.N.E.F.S., s-a constatat că au fost obţinute unele rezultate pozitive în direcţia atragerii unui număr sporit de tineri în practicarea jocului de baschet, în dezvoltarea bazei de masă a baschetului de performanţă, şi au fost realizate unele rezultate bune în întîlnirile internaţionale bilaterale, dar că dezvoltarea baschetului nu se desfăşoară pe o linie ascendentă, iar rezultatele obţinute de echipele naţionale în competiţiile oficiale nu sînt satisfăcătoare. Hotărîrea precizează că principalele cauze care au generat această situaţie sînt: 1. Calitatea necorespunzătoare a muncii multor antrenori, volumul de muncă nesatisfăcător în antrenamente într-un sport cu înaltă tehnicitate, lipsa de continuitate în activitatea de selecţie şi pregătire a elementelor dotate pentru baschet şi, în special, a tinerilor înalţi; 2. Rămînerea în urmă în ceea ce priveşte aplicarea concepţiei moderne de joc şi de pregătire; 3. Nedezvoltarea bazei materiale pentru activitatea în aer liber pe măsura posibilităţilor existente; 4. Selecţia necorespunzătoare a unor echipe de juniori şi a unor formaţii ale şcolilor sportive şi ale liceelor cu program de educaţie fizică; 5. Insuficienta preocupare pentru munca de educaţie a sportivilor.

Pentru îmbunătăţirea continuă a activităţii baschetului, Hotărîrea prevede o serie de măsuri, dintre care amintim:

În domeniul baschetului de performanţă: sporirea exigenţei în selecţionarea şi promovarea sportivilor cu talie înaltă şi foarte înaltă, intensificarea de către F.R.B. a controlului activităţii secţiilor şi a calităţii muncii depuse de antrenori pentru aplicarea „Direcţiilor principale ale muncii de instruire", obligativitatea efectuării a minimum 5 antrenamente pe săptămînă (minimum 10 ore) de către echipele divizionare A, a minimum 4 antrenamente pe săptămînă (cel puţin 8 ore) de către echipele din „B", a minimum 3—4 antrenamente săptămînale (cel puţin 6 ore) de către echipele din divizia şcolarilor şi a juniorilor.

În domeniul bazei de masă a baschetului de performanţă: atragerea copiilor în vederea selecţionării şi formării unor jucători de performanţă, organizarea de consfătuiri şi cursuri pregătitoare pentru profesorii şi antrenorii care se ocupă de pregătirea elevilor şi a juniorilor etc.

Cu privire la sistemul competiţional: începînd din ediţia 1970—1971 a diviziilor naţionale, echipele vor avea următoarele efective minime: divizia A: 14 jucători, diviziile B, şcolară şi de juniori: 12 jucători; începînd de la 1 ianuarie 1972, echipele din divizia A vor putea fi pregătite numai de antrenori angajaţi cu normă întreagă; din ediţia 1970—1971 în divizia B vor putea evolua numai echipele care vor avea înscrişi pe foaia de arbitraj minimum 5 jucători născuţi după 1 ianuarie 1946; ediţia 1970-1971 a diviziei A se va desfăşura la băieţi în trei tururi (primul cu etape săptămînale, celelalte două sub formă de turnee), iar la fete tot în trei tururi, dintre care primul şi al treilea în etape săptămînale, iar al doilea sub formă de turneu; divizia B se va disputa în aer liber, în două serii a cîte 10 echipe împărţite după criterii geografice; divizia şcolară şi de juniori se va desfăşura în trei tururi (8 serii a cîte 6 echipe), sub formă de etape săptămînale (turul întîi în aer liber şi turul al treilea în sală) şi de turnee (turul al doilea, în sală).

Hotărîrea prevede şi alte măsuri în domeniul activităţii de masă, al muncii de educaţie şi propagandă şi al dezvoltării bazei materiale.

NOTĂ CRITICĂ

A FOST ODATĂ...

A fost odată ca niciodată (că de n-ar fi nici nu s-ar povesti) o echipă de handbal masculin care se numea **Politehnica Braşov** şi activa în divizia B. Buchetul său de jucători cules dintre sutele de studenţi, pasionaţi ai acestui joc, reuşea să condenseze pe terenul de joc toată pasiunea sportivă a generaţiei studioase braşovene, care, dacă ea însăşi nu făcea prea mult sport — şi datorită absenţei unei baze proprii — înţelegea să fie spectatoare fidelă, activă, fierbinte a unui sport ce plăcea. Multe din după-amiezele braşovene începuseră să semene cu cele de la „Drept" din Bucureşti. Grupuri statornice de susţinători alcătuiau climatul intim, favorabil performanţei, vehiculat de schimbul reciproc de sentimente şi emoţii dintre jucători şi spectatori.

Dar toate s-au dus! S-a dus mai întîi echipa din divizia B, deşi avea şi fondul uman şi competenţele tehnice care s-o îndrume. Azi, se spune că jucătorii n-ar fi fost buni.

Apoi, a venit reorganizarea echipei. Multor jucători li s-a dat dezlegarea pe termen de un an spre a juca la alte cluburi braşovene (Dinamo şi Tractorul). Şi astfel, cei ce n-au putut rezista în B cu echipa lor, se pare că se descurcă foarte bine la alţii. Termenul de un an pentru care fuseseră „împrumutaţi" a trecut dar nimeni nu i-a mai chemat înapoi. Nici jucătorii din proprie iniţiativă nu s-au întors. De ce ar fi făcut-o?

În schimb s-au creat „condiţii" restului de echipă (completată ulterior de alţi tineri entuziaşti) care urma să activeze în campionatul judeţean. Întrucît această competiţie nu era corelată cu campionatul divizionar, iar căderea din B s-a produs după consumarea turului, comisia judeţeană de handbal, deşi avea avizul federal, nu a acceptat intrarea în competiţie a proaspetei retrogradate. Aşa că jucătorii... au stat pe tuşă un an de zile. Participări ocazionale în diferite cupe de iarnă de sală, etc. ofereau o prezenţă inedită pentru adversari şi prilej de oarecare „mişcare" şi destindere recreativă pentru jucătorii Politehnicii.

În următorul campionat, 1969-70, echipa s-a integrat în sistemul competiţional judeţean în care retrogradase cu un an în urmă, dar absenţa din calendar a condus clubul Politehnica Braşov la hotărîrea de a-i tăia subsidiile materiale: fonduri pentru echipament, materiale, pregătiri, program de sală, deplasări etc. Toată perioada respectivă a fost marcată şi de schimbarea a trei antrenori, situaţie ce s-a reflectat atît în pregătire cît şi în moralul jucătorilor. Conducerea clubului se consolase repede. Acceptase căderea cu uşurinţă, iar pentru viitor se mărginea la rolul de simplu spectator la eforturile noii echipe de a participa şi a se realiza în campionatul judeţean. Echipa nu mergea, totuşi, rău. Locul II în campionat, locul I în faza zonală a campionatului universitar şi probabil locul I în „Cupa primăverii", arată că echipa are posibilităţi, dar mai reflectă şi adevărul că eforturile singulare ale jucătorilor fără ajutorul tehnic, organizatoric, financiar al clubului nu se pot realiza plenar şi în nici un caz nu pot readuce echipa în divizie. Povestea noastră n-are, deci, obişnuitul sfîrşit. Finalul trebuie să-l spună conducerea clubului universitar Braşov. Studenţii aşteaptă.

Mihai BIRA

CONDEIELE

Hai c-a fost frumos... — cum se zice pe la peluză, cînd iese o dandanaie de ţi-e mai mare dragul. Săptămîna trecută a venit — aşa cum îmi închipuiam — replica împricinaţilor, şi s-a văzut încă o dată că în ţara asta oamenii nu dorm cu condeiul în mînă. Chiar dacă nu am vocaţia scandalului, chiar dacă nu am voluptatea replicii care „îngroapă", pentru că nu-mi place să „îngrop", chiar dacă am infirmitatea să cer ca înainte de a poseda un stil omul e bine să aibă dreptate — nu m-am putut reţine să nu alerg şi eu la locul tărăşeniei, să-mi văd confraţii dezlănţuiţi. Fănuş superbu' — a cărui patimă stilistică îl absolvă deseori de adevăr — a găsit una din acele metafore memorabile care trec din om în om, aşa cum cu greu vom putea uita expresia aceea minunată: „temporizarea — cea mai nevaccinată idee...". Ce să fac — cînd îl citesc pe Fănuş, mă topesc... Pe urmă, a trecut la bombardament o prestigioasă revistă literară care iubeşte fotbalul cu atita nebunie încît mă întreb dacă într-o bună zi nuvelele, poeziile şi adîncile reflecţii critice nu vor deveni un supliment (literar) la ideile despre Angelo şi naţională. Ca să fiu sincer, din cîte am citit acolo, cel mai mult mi-a plăcut Radu Nunweiller. Iată un om care scrie negru pe alb că brazilienii sînt formidabili. Nu ştiu de ce, dar cred în Nunweiller mai mult decît în cei care de la masa presei mi-au spus că Pele e o mazetă. A mai bubuit bine şi M.R.I. într-o revistă ieşeană care, cu o săptămînă înainte, mă speriase. Înlocuitorul lui M.R.I. îmi ceruse să-l respect pe „sîrguinciosul Dragoş Cojocaru" care — textual — „a schimbat experimental crampoanele bocancilor cu stiloul", aşa cum o făcuse cîndva Camus... Camus schimbînd crampoanele cu stiloul — iată o imagine obsedantă, şi mă gîndesc şi azi dacă cel care a scornit-o îşi bătea joc de mine sau de Cojocaru. Noroc că s-a întors M.R.I. de peste hotare să mai lumineze cerul Moldovei, deşi misterul pe seama lui Pele nu mi se pare de bun gust pentru un om care a văzut ceva fotbal la viaţa lui.

Acum, dacă terminăm cu „hai"-ul, să recunoaştem că cea mai interesantă poziţie a aparţinut tot televiziunii. Unul din responsabilii instituţiei, tovarăşul Ion Bucheru, în a sa poştă T.V., s-a exprimat cu salutar bun simţ despre cazul în speţă. Domnia sa ne-a asigurat că se vor lua măsuri serioase pentru îmbunătăţirea radicală a comentariilor sportive. Presupun că presupunem cu toţii despre ce-i vorba. În al treilea rînd, mărturisesc că mi-a plăcut poziţia faţă de Ţopescu, poziţie demnă şi lucidă. Am o instinctivă încredere — şi rareori am greşit — în acei oameni de răspundere care ştiu să-şi păstreze capul pe umeri şi coloana vertebrală dreaptă atunci cînd apar unele viituri. Sper ca tonul folosit de Ion Bucheru să domine acea discuţie despre Guadalajara în faţa milioanelor de telespectatori, pe care o propun, iată, pentru a treia oară consecutiv, convins că insistenţa mea nu e deplasată. O să ajung precum Cato cel Bătrîn care-şi termina toate discursurile, aveau sau nu legătură, cu celebrele cuvinte: „Delenda Carthago"...

Altfel — fiindcă nu-mi place să fiu bătrîn — să adaug că Steaua — Rapid s-a desfăşurat sub un foarte bun unghi de filmare — dar unde au fost reluările? Consideră cineva că tv-ul mexican şi-a făcut planul de „reluări" şi pentru tv-ul nostru? Oricum Steaua a pierdut campionatul cu nonşalanţa cu care eu mi-aş pierde o batistă...

BELPHEGOR

Corespondenţă.

I. Cremene — Mamaia Mulţumiri pentru ilustrata cu felicitări. Mă înduioşează totuşi gîndul că nici pe plajă la odihnă, nu v-am dat pace A naibii patimă forbalul, dar noi să fim sănătoşi...

REUŞITE ŞI DECEPŢII

Cea de a 53-a ediţie a campionatului naţional de rugby s-a încheiat cu un succes net şi scontat al echipei **Griviţa Roşie**, care intră astfel pentru a noua oară în posesia titlului. Subliniem scontat, deoarece „XV"-le pregătit de Viorel Moraru — omogen şi experimentat — a avut o evoluţie constant valoroasă, reuşind să termine neînvins (22 de partide susţinute, 20 de victorii şi 2 egaluri). Este un bilanţ care vorbeşte de la sine despre personalitatea formaţiei noastre campioane.

Ceea ce caracterizează jocul team-ului griviţean este o incisivitate remarcabilă a pachetului de înaintaşi care, spre deosebire de cele ale altor echipe, posedă o viteză de deplasare impresionantă. De aici şi posibilitatea de a se grupa şi desface cu multă uşurinţă, în funcţie de situaţiile create de adversar. În acelaşi timp, campioana beneficiază de o linie de treisferturi percutantă, mai ales prin aripi, cu un simţ al anticipaţiei foarte dezvoltat, cu o varietate şi mobilitate în acţiuni, în măsură să acopere întreg terenul. Jocul foarte elastic al liniei de treisferturi este exprimat şi de coeficientul impresionant de încercări — 70 la sută din zestrea de 397 de puncte înscrise. În aceeaşi ordine de idei reliefăm şi meritele apărării care, ca un adevărat beton armat, nu s-a lăsat depăşită decît rareori, fapt dovedit de numărul mic de puncte primite: 103, o medie de 5 pe meci.

Ceea ce a frapat în evoluţia echipei este tocmai faptul că vechea gardă, înlocuită treptat, a fost suplinită cu succes de numeroşi tineri, încadraţi perfect în spiritul echipei, respectînd concepţia de joc a antrenorului. În acest fel, alături de „bătrînii" **Mircea Rusu, Ţibuleac, Oblemenco, Dinu** şi **Baciu**, antrenorul i-a folosit îndrăzneţ pe **Pop, Miclescu** (linia a treia), **Leşan** (centru), **Simion** (fundaş). Este incontestabil că actualul climat existent în lotul echipei este generator de optimism, de viitoare succese.

Locul secund a revenit formaţiei **Steaua** (antrenor P. Cosmănescu), după o spectaculoasă cursă de urmărire a liderului. De loc dezonorantă, această poziţie reflectă, credem, situaţia de fapt din lot, în care Steaua n-a mai fost beneficiara unei înaintări la fel de puternice ca acum cîţiva ani. În linia a doua, de pildă, **Postolache** n-a reuşit întotdeauna, în ciuda unor calităţi evidente, să facă pereche de aceeaşi valoare cu **Şerban**; la fel **Gheorghe Mircea** şi **Bucur**, în linia întîi. Treisferturile au primit şi ele un „balon de oxigen" cu **Teleaşcă** şi **Budică**, dar lipsa de experienţă a noilor titulari a atîrnat greu în unele partide decisive. Este limpede că în momentul în care noile achiziţii ale Stelei, bine selectate, se vor integra organic în concepţia echipei, atunci şi perspectiva unei ascendenţe valorice, vizînd vîrful piramidei, va fi certă.

Campioana anului 1969, echipa **Dinamo Bucureşti**, a încheiat surprinzător pe locul 4. Este un adevărat paradox acest bilanţ al unei echipe care dă lotului naţional foarte mulţi titulari. Formaţia dinamovistă dispune de individualităţi de primă mărime. Ceea ce a lipsit, însă, echipei a fost constanţa în evoluţii, de multe ori chiar pe parcursul aceluiaşi meci (partidele-cheie cu Steaua 9—14 şi Griviţa Roşie 5—6), jocuri care lăsau să se întrevadă succesul „XV"-lui pregătit de Titi Ionescu. De fapt, nu pregătirea în sine, fizică, tehnică şi tactică, a fost determinanta acestei comportări fluctuante, cît mai ales carenţele în pregătirea psihologică. Dispariţia lor presupune o „tratare" individuală, cunoaşterea mai bună a jucătorilor, a celor tineri îndeosebi. Fiindcă şi aici antrenorul a procedat bine împrospătînd lotul, aducînd alături de **Dragomirescu, Ţuţuianu, Dăiciulescu, Fugigi**, pe **Dărăban, Iorgulescu, Mitan** etc. Sîntem convinşi că în momentul în care emotivitatea va fi mai puţin pregnantă, şi potenţialul acestei echipe va fi radical altul.

O revelaţie a actualei ediţii a campionatului au constituit-o cîteva echipe din provincie: **Universitatea Timişoara, Ştiinţa Petroşani, Politehnica Iaşi.** Din acest terţet se impune, de departe, Universitatea Timişoara. Ocupanţi ai locului III, studenţii de pe malul Begăi au dat peste cap toate calculele, reuşind să intre — meritat — în rîndul celor trei „mari" formaţii ale rugbyului nostru, prezenţă ce onorează o muncă asiduă, stăruitoare şi pasionantă. Este adevărat că echipa a contat mult pe serviciile unor jucători formaţi (ca **Răşcanu**), dar tot atît de adevărat este că la Timişoara activează şi alte valori ca **Peter, Duţă, Suciu.** Dar mai mult decît nişte

Campionatul diviziei A la ora bilanţului

valori individuale, studenţii s-au bazat pe un joc de echipă, pe omogenitatea crescîndă de la meci la meci, principala preocupare a antrenorului. Şi, poate, rezultatele ar fi fost şi mai spectaculoase, dacă acest „XV" ar fi beneficiat de o experienţă mai bogată. Este ceea ce a început să facă conducerea echipei, contractînd unele întîlniri internaţionale cu formaţii valoroase. Un exemplu, recentul turneu din Franţa.

Nedezminţindu-se, **Ştiinţa Petroşani** a reuşit şi anul acesta să termine în primul pluton (locul V). Valea Jiului se dovedeşte un fief rugbystic cu reputaţie crescîndă. Aceasta, în pofida unor condiţii austere de pregătire — fără teren (antrenamentele s-au desfăşurat la Lonea şi Vulcan), fără înţelegerea forurilor sportive locale.

Fenomenul este, din păcate, de semnalat şi în cazul **Politehnicii Iaşi** (loc 6), nevoită să-şi desfăşoare antrenamentele pe terenuri situate la periferia oraşului, neomologate. Este de-a dreptul de neînţeles o asemenea optică dovedită de organele sportive locale faţă de o reprezentantă de frunte a rugbyului de performanţă.

Celelalte echipe situate în jumătatea inferioară a clasamentului au avut, în general, comportări modeste. Surprinde neplăcut, în special, scăderea valorică a formaţiei **Farul Constanţa**, altădată o parteneră redutabilă. Şi la fel se petrec lucrurile în cazul **Rulmentului Bîrlad**, o echipă destul de ştearsă chiar şi cînd joacă acasă. Într-un fel, **C.S.M. Sibiu**, proaspăt promovată în elită, nu putea aspira la mai mult (locul 9). Totuşi, este de semnalat faptul că în oraşul de pe Cibin există o atmosferă propice dezvoltării sportului cu balonul oval şi, deci, perspectiva unei comportări ascendente în viitor. **Agronomia Cluj** a manifestat o scădere valorică motivată de antrenorul **Al. Paloşanu** printr-o acţiune impusă de împrejurări în primenirea lotului.

Cît priveşte retrogradatele, **Vulcan** şi **Progresul**, acestea au fost net inferioare celorlalte competitoare. „Performeră" rămîne totuşi Progresul, care n-a reuşit să înregistreze nici o victorie, nici măcar un scor egal, în tot campionatul!!

★

Aşadar, a 53-a ediţie a campionatului naţional de rugby a reliefat o serie de valori, dar în acelaşi timp a scos în evidenţă şi unele minusuri care pot fi remediate pînă la proxima ediţie a competiţiei. Ceea ce, fără îndoială, sîntem siguri că se vor strădui să facă toate echipele interesate.

T. BRADEŢEANU
Emanuel FÂNTÂNEANU

MECIUL DE BOX ROMÂNIA — S.U.A.

(Urmare din pag. 1)

(1962, 1964, 1965, 1966, 1968 şi 1969), el posedă o mare experienţă a meciurilor grele şi nu-l sperie deloc faptul că va debuta acum într-o categorie superioară. Ciucă şi-a manifestat acordul cu trecerea la „cocoş", dar numai pentru meciul cu S.U.A., susţinut fiind şi de antrenorul său de club, Marcu Spakov. Antrenorii au fost nevoiţi să-l urce pe stelist la o nouă categorie de greutate, avînd în vedere că Gabriel Pometcu, titularizat iniţial, depune mari eforturi pentru a se menţine în limitele celor 54 kg de la „cocoş".

Categoria pană. Fostul campion european de la Roma, NICOLAE GÎJU, de patru ori campion naţional (1965, 1966, 1967, 1968), va urca între corzi decis să realizeze o partidă mare. Component al clubului Steaua, în vîrstă de 27 de ani, Gîju a devenit din nou (după o perioadă de declin) titular al echipei naţionale.

Categoria semiuşoară. Fără contracandidat la această categorie este constănţeanul AUREL ILIESCU (Farul), boxer care la 26 de ani a reuşit, datorită unei depline seriozităţi, să se impună selecţionerilor. Iliescu a terminat de curînd o şcoală de maiştri la Constanţa.

Categoria uşoară. Prima şansă de a boxa sîmbătă o are, fireşte, campionul european CALISTRAT CUŢOV, component al clubului Dinamo, antrenor Titi Dumitrescu. La cei 22 de ani (neîmpliniţi) băiatul din Deltă a devenit un nume în boxul continental, datorită unor calităţi invidiate de mulţi pugilişti: o mare vitalitate, un bagaj variat de cunoştinţe tehnice. Dublu campion naţional (1968 şi 1969), Cuţov are, de data aceasta, emoţii. El acuză dureri la braţul stîng şi, din acest motiv, s-ar putea să fie înlocuit cu colegul său de club, PAUL DOBRESCU. Aceasta o vom cunoaşte mîine.

Categoria semimijlocie. VICTOR SILBERMAN (Steaua), 23 de ani. Un boxer evitat de mulţi adversari, datorită punch-ului său neiertător. Medaliat cu argint la europenele de la Bucureşti, campion naţional în 1968 şi 1969, Victor va domina mulţi ani, după toate probabilităţile, întrecerea autohtonă la această categorie de greutate.

Categoria mijlocie mică. Dinamovistul ION GYÖRFFI, în vîrstă de 21 de ani, a fost preferat de antrenorii lui Ion Covaci, pentru stilul său mai curat de luptă. De altfel, este deţinătorul titlului pe anul 1969.

Categoria mijlocie. Titular, cum se spune, peste noapte, dar nu nemeritat, metalurgistul HORST STUMPF — care i-a luat locul lui Năstac, datorită indisponibilităţii acestuia din urmă. Vîrsta, 28 de ani. Stumpf este elevul lui I. Stoianovici.

Categoria semigrea. Veteranul ION MONEA (Dinamo), multiplu campion al ţării şi medaliat cu argint şi bronz la J. O. şi „europene", nu mai are — credem — nevoie de prezentări.

Categoria grea. Triplu campion naţional (1967, 1968 şi 1969), şi campion continental, ION ALEXE — Dinamo, în vîrstă de 22 de ani, încheie plutonul tricolorilor în mult aşteptata confruntare de sîmbătă seara. Este o echipă redutabilă, alcătuită din boxeri reputaţi, care doresc fierbinte victoria.

TRIUNGHIULARUL DE ATLETISM

(Urmare din pag. 1)

Proba de săritură în înălţime băieţi a fost, de departe, cea mai interesantă. Dintre cei 6 competitori, 4 se mai aflau încă în luptă după ce ştacheta fusese ridicată la 2,03 m! Învingătorul, Jiri Palkovski, a sărit cu dezinvoltură 2,15 m şi a ratat de puţin a treia încercare la 2,19 m. La fel de... aerian şi colegul său de echipă, Vladimir Maly (2,09 m). Csaba Dosa — în puternică revenire — a marcat un preţios 2,09 m. Concursul continuă astăzi cu speranţe la fel de mari.

Rezultate tehnice:

Băieţi: **110 mg** — 1. P. Vojtech (C) 15,2; 2. I. Glavă (R) 15,2; 3. I. Vasilescu (R) 15,3; **100 m**: 1. J. Matusek (C) 10,8; 2. T. Szabo (R) 10,8; 3 A. Kurunczi (R) 10,9; **suliţă**: 1. S. Blaşca (R) 62,46 m; 2. P. Moljis (C) 58,14 m; 3. V. Bezak (S) 56,36 m; 4. L. Pinti (R) 54,76 m; **1 500 m**: 1. C. Dima (R) 3:56,5; 2. I. Negară (R) 3:57,8; 3. V Kveton (C) 3:58,1; **lungime**: 1. Al. Abagiu (R) 7,16 m; 2. V. Prokop (C) 7,14 m; 3. C. Ionescu (R) 7,09 m (H.C. G. Oană 7,28 m); **400 m**: 1. F. Gedeon (R) 48,6; 2. F Stross (C) 49,6; 3. V. Stefel (C) 50,1; 5. A. Moldovan (R) 51,2; **2 000 m obstacole**: 1. M. Zvonicek (C) 5:58,8; 2. T. Szekely (R) 6:06,0; 3. I. Rak (S) 6:06,6; 4. S. Goanţă (R) 6:03,6; **înălţime**: 1 J. Palkovski (C) 2,15 m; 2. V. Maly (C) 2,09 m; 3. C. Dosa (R) 2,09 m; 4. M. Negomireanu (R) 2,03 m; **greutate**: 1. J. Skoudy (C) 16,06 m; 2. S. Pluhar (C) 15,48 m; 3. Gh. Dumbravă (R) 15,35 m; 4. Gh Suha (R) 14,86 m; **4 x 100 m**: 1. România 42,0; 2. Cehia 42,6; 3. Slovacia 44,8.

Fete: **100 m** — 1. E. Monoranu (R) 12,2; 2. E. Mîrza (R) 12,3; 3. M. Varcholova (S) 12,4; **400 m**: 1. M. Filip (R) 55,9; 2 L. Suchankova (C) 57,1; 3. M. Kejnarova (C) 57,5; 4. L. Sălăjan (R) 57,8; **1 500 m**: 1. M. Lincă (R) 4:31,0; 2. N. Andrei (R) 4:35,2; 3. Z. Krcmarova (C) 4:40,7; **lungime**: 1. F Boca (R) 6,06 m; 2. L. Jinga (R) 6,04 m; 3. I. Pohlova (C) 5,79 m; **disc**: 1. C. Ionescu (R) 46,48 m; 2. V. Cioltan (R) 44,14 m; 3. M. Horvatova (S) 41,32 m; **4 x 100 m**: 1. România 47,6; 2. Cehia 47,9; Slovacia — descalificată.

Punctajul după prima zi de concurs: **România — Cehia** 97—71 (b. 54—52; f. 43—19); **România — Slovacia** 119—45 (b 74—32; f. 45—13); **Cehia — Slovacia** 110—54 (b. 72—34; f. 38—20).

Astăzi, în cea de a doua zi a triunghiularului, se dispută — începînd de la ora 16,30, pe Stadionul Tineretului următoarele probe: 10 km marş, prăjină, ciocan, triplusalt, disc, 200 m, 800 m, 3 000 m şi ştafeta 4 x 400 m — la băieţi, înălţime, 200 m, 800 m, greutate, suliţă şi ştafeta 4 x 400 m — la fete.

VALENŢELE NEVALORIFICATE ALE ORIENTĂRII TURISTICE

Antrenorul D. Heintz pledează pentru dezvoltarea activităţii în rîndul tineretului şi pentru crearea de poligoane turistice de agrement în apropierea oraşelor şi a staţiunilor climaterice

Nu numai pentru că este un împătimit al orientării turistice, dar şi pentru ambiţia sa lăudabilă de a umple nefireştile lacune ale literaturii noastre sportive cu lucrări de specialitate, multiplicate adesea cu sacrificii personale şi răspîndite, apoi, cu generozitate, l-am ales ca interlocutor într-o discuţie pasionantă pe tema valenţelor nevalorificate ale orientării turistice pe sibianul Dezideriu Heintz, care îndeplineşte, printre altele, funcţia de antrenor al lotului naţional la această disciplină.

— Aţi scris o carte de proporţii modeste, dar foarte utilă, un fel de abecedar al orientării...

— *Da, am vrut să realizez un îndrumar pentru cei ce ar voi să contribuie la răspîndirea acestui sport ale cărui virtuţi sînt unanim recunoscute, dar care, în realitate, nu se bucură încă de sprijinul ce i se cuvine.*

— Aţi consacrat o parte a acestei lucrări unei forme de largă accesibilitate a orientării, i-am putea spune de activitate sportivă de agrement. Credeţi că i s-ar putea asigura o dezvoltare pe coordonate ample, de masă?

— *Am reţinut dintr-un articol, semnat de preşedintele C.N.E.F.S., Anghel Alexe, că „activitatea de masă reprezintă, în ultimă instanţă, raţiunea de a exista a sportului". Este un adevăr pe care ni-l însuşim, fără rezerve, toţi cei ce iubim sportul, nu în postura de spectatori „microbiş" ci pentru ceea ce ne dă el, pentru aportul lui pe plan biologic şi educativ. Ei bine, dacă am ţine seama mai mult de acest adevăr, dezvoltarea orientării turistice s-ar realiza mai cursiv, mai rapid.*

— Există premisele necesare?

— *Fără îndoială. În primul rînd, ţara noastră dispune de un patrimoniu forestier pentru care mulţi vizitatori străini ne invidiază. Or, se ştie că pădurile sînt „baza sportivă" necesară pentru desfăşurarea concursurilor de orientare turistică. Văd, de exemplu, că s-a iniţiat amenajarea unor terenuri de golf, un sport care are, de asemenea, un net caracter de agrement — de unde şi marele număr de practicanţi în unele ţări — dar care privilegiază şi întreceri între jucători cu o înaltă calificare. Este vorba, aşadar, de un sport cu unele caracteristici similare orientării. Dar, spre deosebire de orientare, el presupune cheltuieli mai mari şi pentru amenajarea terenului şi pentru echipamentul de rigoare.*

— Pledaţi, deci, pentru orientare.

— *Bineînţeles. Şi dacă, în staţiunile noastre de odihnă cu un trafic turistic internaţional mai pronunţat, asemenea amenajări sînt justificate, n-ar trebui să se uite că, în vecinătatea imediată a altor staţiuni se pot realiza, cu cheltuieli minime, poligoane de orientare, unde vilegiaturiştii ar putea găsi un admirabil mod de odihnă activă. Fireşte, asemenea poligoane ar trebui să apară şi în pădurile din preajma oraşelor noastre.*

— La Sibiu, de exemplu, unde există un nucleu de orientarişti pasionaţi, aţi întreprins ceva în acest sens?

— *Putem să vă invităm, curînd, pe poligonul din parcul Dumbrava, realizat în special pentru antrenamentul elevilor. Trebuie să vă spun că sîntem des solicitaţi la Palatul pionierilor din Sibiu, pentru cursuri de iniţiere, pentru organizarea de concursuri. Acum aşteptăm, cu emoţie, avizul forurilor de resort, la propunerea făcută de Şcoala sportivă de elevi din localitate de a i se îngădui să introducă în program, ca o materie cu şase ore de predare săptămînal, acest sport al pădurilor.*

— Poligonul de orientare de la Dumbravă este conceput şi pentru activitatea de agrement?

— *Da. N-am pierdut din vedere acest lucru. Ne-am inspirat din bogata experienţă a ţărilor nordice — Suedia şi Finlanda, mai ales — unde orientarea are un larg caracter de masă. Preconizăm să alcătuim un traseu variat cu un număr suficient de posturi pe care să le combinăm în diferite feluri, aşa încît, în numai cîteva minute, să putem programa, eventual, şi un concurs simplu, fără probleme organizatorice deosebite. Cu această bază vom asigura tinerilor din Sibiu o activitate mai susţinută, pentru că în momentul de faţă, după ce se încheie întrecerile din „Roza vînturilor" şi pentru campionatele de juniori, ei nu mai au, în general, concursuri pînă la începutul anului următor.*

— Nu credeţi că în această problemă şi iniţiativa locală are un cuvînt de spus?

— *Ba da. Şi tocmai de aceasta noi ne punem mari speranţe în poligonul de care vorbeam. Nici noi şi poate nici alţii nu i-ar neglija pe tineri, dar specialiştii în trasări de trasee şi în organizarea concursurilor de orientare sînt, încă, puţini. Iar cînd se termină activitatea oficială a tineretului, încep competiţiile pentru seniori, care îi absorb cam pe toţi aceşti specialişti. Existenţa unui poligon simplifică, însă, foarte mult problemele (trasare, organizare ş.a.) şi în aceste condiţii asigurăm elementelor tinere o continuitate foarte utilă în activitatea de orientare, continuitate care se va răsfrînge într-o substanţială creştere a nivelului lor de pregătire.*

Sebastian BONIFACIU

LOTO-PRONOSPORT

5 iulie: Concurs excepţional Pronoexpres

Numai pînă sîmbătă 4 iulie 1970 vă mai puteţi procura biletele pentru concursul excepţional Pronoexpres din 5 iulie a.c.

La acest concurs excepţional, care se va desfăşura după o nouă formulă tehnică şi avantajoasă pentru participanţi, se atribuie o bogată listă de premii:

Puteţi cîştiga: autoturisme FIAT 1800 şi DACIA 1300 în număr NELIMITAT.

Tot în număr NELIMITAT, excursiile peste hotare se prezintă pe trasee turistice foarte interesante. Una dintre ele se efectuează la Paris şi Valea Loirei, cu o durată de circa 8 zile, iar cealaltă într-o frumoasă croazieră pe Dunăre cu vizitarea oraşelor Budapesta, Belgrad şi Bratislava. Durata călătoriei este de circa 10 zile. Precizăm că, la această croazieră, se acordă cîte 2 locuri pentru fiecare variantă cîştigătoare.

Se mai atribuie numeroase premii în bani de valoare fixă şi variabilă.

PRONOEXPRES

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL NR. 27 DIN 1 IULIE 1970

EXTRAGEREA I: 20 43 16 39 7 19.

FOND DE PREMII: 305.608 lei.

EXTRAGEREA a II-a: 3 5 32 12 25 22 2 26.

FOND DE PREMII: 270.620 lei.

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel:

În Capitală, începînd de joi 9 iulie pînă la 17 august 1970, inclusiv.

În ţară începînd de luni 13 iulie pînă la 17 august 1970, inclusiv.

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 26 IUNIE 1970

EXTRAGEREA I: Cat. a II-a: 2,75 variante a 48.941 lei; a III-a: 12,45 a 5.405 lei; a IV-a: 20,55 a 3.275 lei; a V-a: 100,05 a 673 lei; a VI-a: 229,60 a 293 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Cat. A: 0,25 variante a 45.103 lei; B: 1,40 a 32.216 lei; C: 2,95 a 15.289 lei; D: 15,90 a 2.837 lei; E: 35 a 1.289 lei; F: 24,90 a 1.811 lei.

AMBELE EXTRAGERI: Cat. Z: 860,80 variante a 100 lei.

ÎN ATENŢIA TINERETULUI SPORTIV

COOPERATIVA „TRICOTEXTIL"

Unitatea 7 Sport din şos. Ştefan cel Mare nr. 29, sector 2, bloc 31, telefon 11 27 16,

EXECUTA CU LIVRARE PROMPTA ECHIPAMENT SPORTIV PENTRU TOATE DISCIPLINELE

cu materialele cooperativei sau cu materialele solicitanţilor.

Printre altele, se confecţionează treninguri, hanorace, bluze de vînt, fişuri, pulovere şi cămăşi din fire helanca etc.